

Flätsbo - en idyll på finnskogen

Artikel av signaturen Pat,
tidningen Ljusnan, den 27 maj 1959

Den som förrirrar sig till Flätsbo, den lilla byn invid sjön Fläten på Alfta finnskog med endast en gård, och får ta en titt på hemmansägare Erik Bloms gäddsump, blir en aning förvånad. Inte mindre än 20 vackra gäddor i varierande storlek har Blom "lagt upp för sommarbehovet", och det hela ser verkligen bra underligt ut. Sumpen är en kallkälla invid stugan och inte djupare än att gäddorna kan ses när som helst, och även "klappas" om man skulle falla för den frestelsen. Blom förklarar att han brukar göra på detta sätt. Han tar gäddorna innan de börjar leka för då är dom som bäst, menar han. Att ta fisken under leken är inte bara förödande för beståndet, utan också dumt, därför att då är köttet som sämst. Här i sumpen mår gäddorna bra, förklarar han utan tvekan, de låter sig utspisas med levande mört och annan ogräsfisk, och när tiden är inne för beredning i grytan är det en enkel match att lyfta upp vederbörande. Det största exemplaret är en verkligt fet bit, den väger inte mindre än 5,7 kilo. Erik Blom vägde den innan han levererade den åt sumpen.

Flätsbo ligger långt från landsväg och tätort, och så pass otillgänglig att det aldrig har varit tal om att dra elektriska ledningarna hit då Norra Flät fick lyse. Det är ju visserligen inte mera än 5 kilometer från närmsta gård i Flät och till Erik Bloms gård, men det är tillräckligt långt för att kostnaderna för denna modernitet skulle bli oöverkomliga. Och vi får lov att klara oss med fotogen och gasol även i fortsättningen, säger Erik Blom.

Jordbruket på denna gård bedrivs enligt den gamla, goda principen. Det finns 3 kor, 4 fullvuxna getter och några killingar och ett tiotal får på gården. Husmodern Frida vet egentligen inte av någon fritid, det är arbete från bitti till sent, dag ut och dag in, vecka ut och vecka in. Då Erik Blom under vårt resonemang om fisk och fiske undrar om det "någon gång i livet skulle bli möjligt att få komma upp till ett fjällfiskevatten och fiska då så många nu för tiden har tillfälle till detta", säger Frida helt lugnt: Då får vi lov att sälja kriterterna och slå igen butiken då.

Hit går inte mjölk bilen för att ta mjölken till mejeriet. Man får lov att anlita de gamla metoderna: kärna smör, ysta, koka messmör, göra getost osv. Separatorn är alltså en viktig kugge i detta maskineri, liksom den gamla mjölk kärnan. Någon svårighet att få avsättning för produkterna finns inte; folk kommer från hur avlägsna trakter som helst för att köpa. Om det finns väg, förstås. Det är ju inte alltid som vägarna är öppna på vintern.

Järnvägare hård mot fisken

Fiske var förr en binäring, säger Erik Blom, nu börjar det ta slut på fisken även i denna förr så fiskerika sjö. - Jag tror att jag kan skylla en del på järnvägarna från Bollnäs. De kom i jämn ström en tid och tog allt vad de orkade bära. Jag har aldrig sett så flitigt folk som dessa fritidsfiskare. De kunde borra eller hugga hål i isen hela nätterna, sätta hundratals med krok och saxar och åka hem med stora lass, för att återkomma vid nästa friskift och fortsätta. Nu tycker man inte att det lönar sig längre, så att nu är det faktiskt inte så ofta som invasionsarmén kommer. Nog finns det väl lite fisk kvar i sjön, men ofta får man anstränga sig utan resultat.

Författare med bokvurm

Ibland blir det livligt i och kring Erik Bloms stuga, det är när författaren Carl Emil Englund med familj anländer. Englund är uppväxt här på gården och har inte svikit trakten. Tidigt byggde han sig en liten stuga invid Flätens strand, så småningom blev det en till, och nu har han förvärvat ytterligare en byggnad, så man kan säga att han för närvarande är den största fastighetsägaren i Flätsbo. Hans stugor ser inte så särskilt pampiga ut vad exteriörerna beträffar, men får man tillfälle att kasta en blick innanför dörrarna skall man upptäcka, att den flitige boklotteriföreståndaren, som redan i pojåkåren visade stort intresse för böcker, fortsatt med detta under hela livet, och här har han placerat en hel del av vad han skaffat. Det är flera tusentals band som han här plockat upp i oändliga hyllor, och mycket annat har han också "dragit hit" som Erik Blom uttrycker sig. En fiskdamm har Englund också byggt och där räknar han med att kunna fiska när han anländer för att njuta av den synnerligen storslagna naturen.

Storlommens jämrande och genomträngande läte från Fläten blandar sig med gökens lockrop och de små lammens bråkande då vi står på tunet utanför Bloms gård och ser utåt sjön. Om det inte vore så att skogsbilvägen förbi gården fram mot den ännu längre bort belägna Flytåsen i Dalarna då och då befares av skramlande och dammuppvirvlande lastbilar skulle man tro att man befunde sig i det verkliga lugnets paradiset. Men för folket i Flätsbo är det hugnesamt att höra och se lastbilarna köra förbi. Det är en välsignad förbindelse med yttervärlden.